

43. De siger, nu er Døren luket.

(Sønderjydens Sang.)

N. K. Madsen—Stensgaard.

Con energia.

mf

1. De si - ger, nu er Dø - ren luket og Sa - gen bragt til En - de, vort

mf

stak - kels Haab for e - vig slukt om at - ter hjem at ven - - del Nej,

p

Haa - bets Træ skal sky - de Skud og Aar for Aar vel lø - ves, end

f

er ej Kam - pen kæm - pet ud, først nu Re - krut - ten ø - ves.

2. I høje Herrer, som saa frækt med Ret og Sandhed spiller, — vi har ej Sværdets tunge Vægt og Diplomaten's Briller, men vi behøver ej mod Jord at slaa med Skam vort Øje, og vi paa ham urokket tror, der kan den stolte bøjje!

3. Een eftereen vi gamle gaar til Ro uovervundne, men men ej, I de unge faar ved Løgn og Rænker bundne! Hvad vi har talt, hvad vi har tænkt, det smeder de til Vaaben, og der blev Porten daarlig stængt, hvor Hjertets Vej staar aaben!

4. Vel gør I haard vor Trængselsstund ved smaaligt os at kue, — det hvide Kors paa røde Bund vi aldrig mer tør skue! Men om I snuser i hver Krog og der forgæves leder, — „Gud signe gamle Dannebrog!“ min Dreng hver Aften beder!

5. Saa syng ej eders Sejerssang, I har slet Intet vundet, den Kampens Dag endnu er lang, som Skæbnen os har spundet! Thi vi vil sætte Trods mod Trods, hvor tit end Haabet glipper, — og slipper Danmark ikke os, vi aldrig Danmark slipper!

Ove Krag.